

niere undersøge, undersøge navnlig i den Retning, hvortil der i Folkethinget sluttede sig, om end et Mindretal, saa dog et Mindretal, der var større end det, som sluttede sig om Commissionens Forslag. Der forelaa ifjor for Udvalget Dplysninger om nogle faa Lande, men de vare ikke meget tilstræffelige og heller ikke just meget oplysende. Der var Anledning til — forekommer det idetmindste Mindretallet — nu siden den Tid at indhente Dplysninger fra andre Lande. Der var navnlig et Land, som forrige Aar særlig blev fremhævet, det var Frankrig, hvor man havde overgivet Skuespillet for en Deel til Ledelse af nogle af Skuespillerne selv. Det er en Ordning, som netop dengang stod for os som en, der mulig kunde være ønskelig, at Skuespillerne selv som de, der maae ansees for at være de meest Kunstforstandige, ogsaa faae en Hovedindflydelse paa Ledelsen for Fremtiden. Men derom er Intet kommet til vor Kundskab. Regjeringen har vist neppe indhentet nærmere Dplysning derom. Og desuden er der jo mange andre Lande, som der kunde ønskes Dplysninger fra, f. Ex. det Land, som blev nævnt under forrige Behandling, Italien. Jeg tillod mig at paastaae, at Regjeringen havde undraget Theatrene der sin Understøttelse. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) bestred Rigtigheden heraf, men han kunde ikke anføre videre bestemte Grunde derved. Jeg paastaar endnu den Dag idag, at det er Tilfældet; Regjeringen der har undraget Theatrene sin Understøttelse. Det var dog ønskeligt, om man havde Forholdene der noget nærmere oplyste og ikke blot skulde see disse Forhold fra enkelte Partihynspunkter, men gennem den alsidige Overveelse, som kunde fremkomme ved Regjeringens Undersøgelser. Det vilde have været langt heldigere for Thinget, end naar her et Medlem siger Gøt og et andet Medlem et Andet. Jeg kan maaffee, siden jeg omtaler dette Punkt, sige til, at naar det ærede Medlem for Lyngby (C. B. Rimestad) erklærede, at Tiden ikke var kommen til nu at nedlægge det kongelige Theater, ligesaa lidt som til at nedlægge de lærde Skoler, saa have vi jo netop for nylig i Bladene seet Efterretning om, at Regjeringen i Italien paatænker ogsaa at nedlægge en stor Deel af de lærde

Skoler (Stemmer: Ja en stor Deel!) ja, endog saa theologiske Faculteter. Det er altsaa et Forhold, som vel kunde fortjene en nærmere Belysning. — Noget Eignende — sagde den høitærede Minister — som det, der her foreligger, blev forkastet ifjor. Ja, men ogsaa kun noget Eignende. Det, der blev forkastet ifjor, var et fuldstændigt Lovforslag, her foreligger ikke Andet end en Opfordring til Regjeringen om at tage Sagen under sin Overveelse. Det, der forelaa ifjor, kan man altsaa meget godt have været imod og desuagtet være for det, som her foreligger, thi det ifjor var en bestemt Gjennemførelse af Tanken, her er det kun en Opfordring til Regjeringen om at søge den gennemført, saa der er en væsentlig Forskjel. Det blev fremhævet af det ærede Medlem for Lyngby, at dette vilde komme i Strid med, hvad der var vedtaget ved Finantsloven. Det formaaer jeg aldeles ikke at see. Vi have vedtaget under Finantsloven en aarlig Understøttelse, som skal gjælde for 5 Aar. Lad os nu sætte, at den virkelig er bindende for de 5 Aar, hvad jeg foreløbig betvivler, saa ligger der slet ikke deri, at man ikke i Løbet af disse 5 Aar kan forberede en anden Ordning og navnlig kan opfordre Ministeren til at benytte denne Tid dertil. Naar vi staae ligeoverfor et saadant Forslag som det, der er fremlagt fra Ministeriet og senere fra Udvalgets Fleertal, om en ny Bygning, der vil koste mindst $\frac{1}{2}$ Million Rigsdaler, og det under en saadan finantsiel Tilstand som vor nuværende, saa forekommer det mig, at det er netop et saadant Tidspunkt, at man skal tage dette Spørgsmaal under Overveelse, at man kan sige: Nu er Tiden kommen til at tænke derpaa. Dermed vil jeg ikke sige, at ikke Tiden ogsaa kan komme engang senere; men ganske vist er det nu et Tidspunkt, hvor man bør betænke Sagen, inden man gaaer videre ad den nuværende Vej. Det ærede Medlem for Lyngby (C. B. Rimestad) sagde ogsaa, at naar Theatret blev en privat Anstalt, kunde der komme en Tid, hvor hverken Tilskuerne i Kjøbenhavn eller Thingets Medlemmer vilde have den mindste Interesse for det Nationale, og at som Følge deraf kunde det ikke hjælpe, at vi her gjorde det muligt for Thinget gjen-